

اشکال خاصی دارد. عامل بیماری، علائم بالینی و میزان مرگ و میر در این دوره با سنین بالاتر متفاوت است. هدف مطالعه حاضر بررسی شیوع منژیت نوزادی باکتریایی در بیمارستان کوثر است.

روش پژوهش

این مطالعه از نوع مقطعی - توصیفی است که براساس مستندات موجود در پرونده ۵۶۷ نوزاد مشکوک به منژیت که در فاصله زمانی ۱۳۸۵ لغایت ۱۳۸۹ به بیمارستان کوثر شهر قزوین مراجعه کرده بودند ، انجام شد. اطلاعات دموگرافی در یک پرسشنامه ساختارمند جمع آوری شده است. تشخیص آزمایشگاهی منژیت باکتریایی عبارتند از : وجود بیش ۳۰ لکوسیت در هر میلی متر مکعب CSF با ارجحیت نوتروفیل ها ، افزایش پروتئین CSF به بیش از ۲۰۰ دسی لیتر / میلی گرم ، گلیکوراشی CSF به صورت کمتر از ۴۰ درصد قند خون همزمان ، شناسایی باکتری در بررسی میکروسکوپی و یا کشت مایع مغزی نخاعی . از آمار توصیفی و تحلیلی جهت آنالیز داده ها استفاده شد.

یافته ها

پرونده ۵۶۷ نوزادی را که با تشخیص منژیت بستری شده بودند، بررسی گردید. . شیوع منژیت نوزادی باکتریایی (درصد ۶ مورد) بود. نتایج کشت این ۶ نوزاد به قرار زیر بود : ۲ مورد اشرشیاکولی و یک مورد برای هر یک از باکتریهای ذیل : کلبسیلا پنومونیه ، انتروبیاکتر، پسودوموناس آئروژینوزا و استافیلوكوکوس اورئوس.

نتیجه گیری

عفونت دستگاه اعصاب مرکزی یکی از مهمترین مشکلات در بالین مخصوصاً در طی یک ماهه

شیوع منژیت باکتریایی در نوزادان مشکوک به منژیت در بیمارستان کوثر شهر قزوین، طی سالهای ۱۳۸۵-۱۳۸۹

- فاطمه سمیعی راد^۱
- محمد حسن کریم فر^{۲*}

چکیده

مقدمه

در کشورهای در حال توسعه منژیت باکتریایی به عنوان یک مشکل عمومی بهداشتی مطرح است. منژیت نوزادی عبارت است از عفونت و التهاب منژها که به صورت غالب در طی ۲۸ روز اول بعد از تولد ایجاد می شود. در دوره نوزادی بیماری

۱. استادیار، متخصص پاتولوژی مرکز تحقیقات بیماریهای متبلیک دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران
۲. دانشیار گروه آناتومی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران
mhkarimfar@yahoo.com نویسنده مسئول

اول بعد تولد است. در این زمان عفونت دستگاه اعصاب مرکزی اشکال خاصی دارد که از علائم بالینی معمول متفاوت است و جهت پیشگیری از بروز عوارض نیاز به درمان دارد. برای جلوگیری از عوارض اتوکسیسیتی، پایش داروهای اتوکسیک مصرفی به شدت توصیه می شود.

following laboratory criteria: presence of cell >30 leukocytes/mm³ with predominance of neutrophils; proteins in cerebrospinal fluid >200 mg/dL; glycorrachia <40% of concomitant glycemia; identification of bacteria in bacterioscopic examination and/or culture of eliminate cerebrospinal fluid (CSF). Both descriptive and statistical analysis methods were applied.

Results

In surveying reports of 567 newborns, prevalence of bacterial meningitis was 1%(6). All patients had positive CSF culture. Culture results were as follow: E.Coli in 2 case, each of Klebsiella pneumonia, Enterobacter spp., Pseudomonas aeruginosa and Staphylococcus aureus in 1 case.

Conclusion

Infection of nervous system is one of the major problems in clinical practice, especially during the first month after birth. During this first month, nervous system's infection develops special characteristics, which are different from regular symptoms and it requires treatment due to increased risk of develop complications. It is strongly recommended to monitor ototoxic drugs that use to prevent effects on hearing system.

Key words

Meningitis, Newborn, Bacterial

کلید واژه‌ها

منژیت، نوزاد، عفونت باکتریایی.

Prevalence of Newborn Bacterial Meningitis in Kosar Hospital 2007-2012

- Samiee Rad F 1
- Karimfar MH 2*

Abstract

Introduction

Bacterial meningitis is a public health problem, that threats developing countries. Neonatal meningitis characterized as a result of infection and inflammation of the meninges and typically happens in the first 28 days of life., Illness has special characteristics during neonatal period. Etiology, clinical symptoms and mortality is different from older children . Mortality varies based on the treatment with survival rate of 17% to 29% and complications rate of 15% to 68%. This research evaluates the prevalence of newborn bacterial meningitis in Kosar Hospital.

Methods

This is a cross sectional design study. Participants were 567 suspicious neonatal that referred to Kosar hospital between Jul 2007 and Jan 2011. Data were obtained by doing a retrospective design of the medical records following a structured survey. Diagnosis of bacterial meningitis is established by

1. Assistant professor of Pathology. Qazvin Metabolic Research Center, Qazvin University of Medical Sciences.Qazvin , Iran
2. Associated professor of Anatomy. Ilam University of Medical Sciences.Ilam , Iran. (Corresponding Author) mhkarimfar@yahoo.com

نسبت تعداد بیشتری از آنتی بیوتیکها مقاوم هستند(۱۷).

بر اساس فاصله زمانی بین شروع علائم و درمان آنتی بیوتیکی ، نوع باکتری و قدرت نفوذ آنتی بیوتیک ، میزان مورتالیته ۸۳ - ۷۱ درصد و موربیدیتی ۶۸ - ۱۵ درصد متفاوت است (۱۸). بعضی از عوارض در دوره نوزادی قبل شناسایی است و بعضی دیگر سال‌ها بعد، سکل(عارضه) خود را می‌گذارند(۱۹).

علائم بالینی در منزیت باکتریایی نوزادی غیر اختصاصی و غیر تشخیصی است و لیکن گاهی اوقات وجود علائم، کمک کننده است. شایع ترین آنها عبارتند از: دیسترس تنفسی، آپنه، کاهش فعالیت، کاهش تonusیت بدن، تب، استفراغ، اتساع شکم، راش پوستی، شیر نخوردن، تحریک پذیری و بی قراری و گریه غیر معمول، لتاژی، تشنج، ترمور و برجستگی ملاج‌ها (۲۰).

یکسری عوامل مستعد کننده برای منزیت باکتریایی نوزادی وجود دارد که شامل: نارسی، وزن کم هنگام تولد (LBW)، آسفیکسی، احیا قلبی عروقی نوزاد، پارگی زود رس پرده‌های حنینی، کوریوآمینونیت، خونریزی مغزی، بیماری غشاء هیالان، مالفورماسیون سیستم عصبی مرکزی، عفونت ادراری مادر و تب بعد از زایمان (۲۱). بررسی‌های بیوشیمیایی، میکروسکوپی (شمارش تمایز سلولی) و میکروبی (اسمیر و کشت) برای تشخیص قطعی الزامی است (۲۲). در مطالعه آقای لاوینگ که به روش مقطعی - توصیفی با هدف بررسی منزیت باکتریایی بر روی ۱۰۶ نوزادان انجام شد نتایج زیر بدست آمد: شیوع منزیت ۱۷/۹ درصد و ارگانیسم‌های مسئول شامل کلیسیلا SPP ، استرپتوکوک گروه B و انتروکوک SPP بود (۲۳).

بررسی فرجی و همکاران با هدف ارزیابی وضعیت شناوی که بر روی ۴۰ بیمار در گروه سنی ۱ روز تا دوازده ماه انجام شد، ارگانیسم‌های مسئول بشرح ذیل بدست آمدند: که بر روی

به عفونت و التهاب پرده‌های منزی در مغز و طناب نخاعی، منزیت می‌گویند ، که علل متفاوتی چون ویروس، باکتری، قارچ و انگل دارد. منزیت نوزادی در ۲۸ روز اول بعد از تولد ایجاد می‌شود و مهمترین عامل آن باکتری‌ها هستند(۱). با وجود پیشرفت‌های چشمگیر در سلامت در طی ۳۰ سال اخیر، بروز این بیماری کاهش نیافته است (۲) و یکی از علل مهم مرگ و میر در کشورهای در حال توسعه است (۳). بروز آن در میان کشورهای توسعه یافته و غربی ۰/۵ - ۰/۲ و در کشورهای در حال توسعه ۱/۹ - ۱/۱ به ازای هر ۱۰۰۰ تولد زنده متفاوت است (۴-۶). به علت وضعیت خاص اینی نوزاد، اتیولوژی، علائم بالینی ، مرگ و میر و شیوع بیماری منزیت باکتریال دوره نوزادی با سایر سنین و دوره‌ها متفاوت است (۱۴-۱۰). بررسی‌ها نشان داده است که حدود ۳۰ درصد نوزادان مبتلا به سپسیس دچار منزیت نیز می‌شوند (۱۰، ۱۵).

بروز سپسیس در کشورهای توسعه یافته ۱۰ - ۱/۸ و در کشورهای در حال توسعه ۵۰ - ۱/۸ به ازای هر ۱۰۰۰ تولد زنده گزارش شده است (۱۰). همچنین شایع ترین راه ورود باکتری به منزی، راه خونی است (۱۰ و ۱۶). بنابراین ۷۵ درصد بیماران مبتلا به منزیت، دچار سپسیس همزمان هستند (۱۶). مهمترین علل منزیت باکتریال نوزادی عبارتند از: استرپتوکوک گروه B ، اشرشیاکولی ، لیستریا مونوسیتوفیلزز ، استافافیلوکوکوس اپیدرمیس واورئوس (۱۶). عامل بیماریزا وابسته به زمان، گستره جغرافیایی، عوامل مساعد کننده و نوع عفونت متفاوت است. در انگلستان ۵۰ درصد منزیت نوزادی در نوزادان بستری در بیمارستان رخ می‌دهد. بنابراین آنها نسبت به نوزادانی که از جامعه بیماری را کسب می‌نمایند، در معرض پاتوژن‌هایی هستند که

روش پژوهش

هموفیلوس آنفلوآنزا، پنوموکک، استافیلولوکک، مننگوکک، استرپتوکک، توبرکلوزیس، کاندیدا آلبیکنس و اشرشیاکولی(۲۴).

بطور خلاصه، اهمیت مسئله وقتی روشن می شود که بدانیم منژیت ارتباط معنی داری با مرگ و میر و موربیدیتی در طی سه ماه اول بعد تولد دارد. بررسی ها نشان داده است که حدود ۲۴ درصد موربیدیتی ها ایجاد شده در دراز مدت، از نوع شدید هستند. همچنین باید توجه داشت که نمای بالینی و تشخیصی در این دوره بسیار متفاوت است و باعث تأخیر در تشخیص و شروع اقدامات درمانی می شود. بنابراین ارتقا تکنیک های شناسایی، تشخیصی و درمانی باعث کاهش این مشکلات می شود. در حال حاضر علی رغم پیشرفت های صورت گرفته، همچنان نیاز به بهبود مراقبت های بهداشتی وجود دارد. هدف مطالعه حاضر تعیین شیوع منژیت باکتریایی در نوزادان بستری شده در بخش نوزادان و NICU بیمارستان کوثر است.

شدن. اطلاعات مربوط به شرح حال و معاینه نوزادان، سن مادر، سن حاملگی، جنس، وزن هنگام تولد، فاکتورهای خطر زا شامل: شرایط بالینی مادر در دوره بارداری، مصرف دارو، وجود عفونت های ناشی از انتقال عمودی از مادر به نوزاد جین تولد، عفونت ادراری مادر، تب مادر، چرکی بودن مایع آمنیون (کوریوآمینونیت) و پاره شدن زودرس پرده های جنبی از پرونده ها استخراج گردید و در یک پرسشنامه ساختارمند، ثبت گردید. هر گونه حرکات موضوعی یا عمومی ناگهانی، غیر ارادی، غیر قابل کنترل نوزاد تحت عنوان تشنج در نظر گرفته شده بود. تشخیص منژیت باکتریایی یا سپسیس با وجود معیارهای آزمایشگاهی ذیل در مایع مغزی نخاعی (CSF) برای نوزادان مطرح گردید:

وجود بیش از ۳۰ لکوسیت / میکرولیتر با ارجحیت بیش از ۶۰ درصد نوترونیل ها ، پروتئین بیش از ۲۰۰ میلی گرم / دسی لیتر، گلیکوراشی (نسبت گلوکز CSF به گلوکز همزمان خون کمتر از ۴۰ درصد)، وجود باکتری در اسمیر و کشت(۲۲).

به روش آسپتیک LP انجام شد و همراه نمونه خون به آزمایشگاه ارسال گردید. شمارش سلولی CSF با استفاده از لام نئوبار انجام شد. اندازه گیری قند به روش گلوکز اسید از و پروتئین CSF به روش فتومتری (pyrogallol red) با استفاده از کیت پارس آزمون بود. CSF در محیط های بلاد آگار، شکلات و مک کانکی تلقیح شد. پلیت ها به مدت ۴۸ ساعت در انکوباتور ۳۷-۳۵ درجه سانتی گراد و جار حاوی CO_2 قرار گرفتند. البته در ۲۴ ساعت اول همه پلیتها بررسی شدند. پس از بدست آوردن کولونی های میکروبی اولیه، روش های مختلف تشخیصی جهت تعیین نوع باکتری بکار گرفته شد. آنتی بیوگرام بر اساس دستور العمل^۱ NCCLS و روش انتشار دیسک

1. The national committee for clinical laboratory standards

نوزادانی که دارای مالفورماسیون های سیستم اعصاب مرکزی، منژیت بعد از ضربه یا منژیت ناشی از قارچ و ویروس بودند از مطالعه حذف

بالینی، نخوردن شیر، لتارژی، تحریک پذیری، برجستگی فونتال ها، مشکلات تنفسی در هر ۶ مورد وجود داشت. در ۳ مورد (۵۰ درصد) دیستانسیون شکم، آپنه و تشنج مثبت بود. در ۲ مورد (۳۳/۳ در صد) ترمور و راش پوستی وجود داشت.

میانگین پروتئین مایع مغزی نخاعی (CSF) $1/2 + 250$ میلی گرم / دسی لیتر و قند آن $2/4 \pm 37$ میلی گرم بود. میانگین شمارش کلوسیت ها نیز $3/7 \pm 32$ سلول / میلی لیتر بود. عامل بیماریزا در بین نوزادان مبتلا به منژیت باکتریایی ۲ مورد (۳۳/۳ درصد) اشرشیاکولی، (E.coli) و کلبسیلا پنومونیه، آنتروباکتر، پسودوموناس، آتروژینوزا و استافیلوكوکوس اورئوس هر کدامیک، یک مورد را به خود اختصاص دادند. کشت خون در تمامی این موارد مثبت بود. الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در جدول شماره ۲ آمده است.

بحث و نتیجه گیری

در این بررسی منژیت باکتریایی به عنوان یکی از مشکلات بالینی مهم در دوره نوزادی شناخته شده است. شیوع منژیت نوزادی باکتریایی در مطالعه موسوک (۲۷) و کاسیری (۲۸) $4/4$ درصد و $5/4$ درصد گزارش شده است. در بررسی ما انجام LP و بررسی CSF در تمام بیماران مشکوک به سپسیس و منژیت صورت گرفت ولی در مطالعه موسوک و کاسیری فقط نمونه CSF نوزادان مشکوک به منژیت بررسی گردید. در بررسی ایرید (۵) و شاتوک (۲۹) منژیت باکتریایی نوزادی در نوزادان پسر مختصراً شایعتر بود که با نتایج ما همخوانی داشت. منژیت نوزادی باکتریایی در نوزادان پره ترم و دارای وزن کم هنگام تولد (LBW) شایعتر بود که بررسی میورا (۲۱)، لا وینگ (۲۳) و میوانیکی (۱۴) هم نشان دهنده این مطلب بود. البته در بررسی ایرید (۵) شاتوک (۲۹)، ویس ول (۳۰) و

انجام شد (۲۶). همچنین از رسوب CSF اسپیر تهیه و بررسی شد. همزمان نمونه خون هم کشت داده شد. از جمله محدودیت های مطالعه، عدم تکمیل بعضی از اطلاعات پرونده بود. همچنین با توجه به محدودیت موجود در محیط کشت های بیهوازی امکان بررسی بیهوازی وجود نداشت. از سوی دیگر با توجه با کامل نبودن اطلاعات، امکان پیگیری نوزادن مبتلا وجود نداشت.

از آمار توصیفی (فرابانی مطلق و نسبی، میانگین و انحراف معیار) (جهت آنالیز داده ها استفاده شد. داده ها در نرم افزار SPSS11 مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته ها

از مجموع ۵۶۷ نوزاد مشکوک به سپسیس یا منژیت که در بخش نوزادان یا NICU بستری شده بودند تنها ۶ مورد (۱ درصد) مبتلا به منژیت باکتریایی بودند. نسبت زن به مرد به صورت $1/5$ به ۱ بود. محدوده سنی مادران $32 - 16$ سال بود. میانگین وزن هنگام تولد $2/263 \pm 0/297$ کیلو گرم بود. میانگین سن حاملگی $1/5 \pm 36$ هفته بود. میانگین سن نوزادان $1/3 \pm 4$ روز بود. سابقه مصرف آنتی بیوتیک قبل از بستری در بیمارستان در ۵ مورد ($83/3$ درصد) مثبت بود. در مورد وجود فاکتورهای مستعد کننده، هر شش مورد دارای وزن کم هنگام تولد (LBW) بودند. در ۳ مورد (۵۰ درصد) سابقه پاره شدن زودرس پرده های جنبی (PROM) و کوریوآمنیونیت مثبت بود. عفونت ادراری مادر و تب وی به ترتیب در ۲ مورد ($33/3$ درصد) و ۵ مورد ($83/3$ درصد) مثبت بود (جدول شماره ۱).

بقیه موارد چون بیماری یا شرایط خاص مادر در دوره بارداری، مصرف دارو و وجود عفونت های ناشی از انتقال عمودی از مادر به نوزاد حین تولد منفی بود. در خصوص علائم

بندیکت (۳۱) شیوع منژیت نوزادی باکتریایی در نوزادی ترم اندکی بیشتر بود. نوزادان پره چور دارای سیستم ایمنی نارسی هستند. این گروه از نوزادان نیازمند دریافت مراقبتهای خاصی در NICU می باشند. حضور در این واحد و طولانی شدن بستری در بیمارستان در این نوزادان باعث افزایش بروز عفونت های بیمارستانی می شود. از طرفی نارسی و وزن کم هنگام تولد بودن خود باعث مستعد شدن به سایر عوارض ایجاد شده حین تولد هم می شود. که یکی از آنها ایجاد منژیت در طی ۴ روز اول بعد تولد است (۳۲). فاکتورهای خطرزای مادر شامل شرایط بالینی مادر در دوره بارداری، مصرف دارو، وجود عفونت ادراری، کوریوامینونیت، پاره شدن زودرس پرده های جنینی و ... در مطالعات مختلف مورد توجه قرار گرفت (۲۱ و ۷) بررسی کروس بیانگر صدمه پذیرتر بودن نوزاد مادران مبتلا به عفونت های ادراری و تناسلی بود (۶ و ۲۱ و ۳۴). ریسک سپسیس و منژیت در نوزاد مادران مبتلا به عفونت ادراری حدود ۶ درصد بود.

لاؤینگ (۳۳) و همکاران معقد بودند که علائم بالینی غیر تشخیصی است و لیکن در بررسی آنها شیر نخوردن و لتاژی جزء شایعترین علائم بودند که با مطالعه ما همخوانی داشت. با توجه به غیر اختصاصی بودن علائم منژیت، شک بالینی وجود این بیماری به تشخیص زودرس کمک شایانی می نماید (۱۰).

در بررسی هریستوا (۳۴) ۸۰-۷۰ درصد اسمرهای رنگ آمیزی شده با روش گرم مثبت بود و در بررسی لاؤینگ (۲۳) فقط ۶/۷ درصد موارد مثبت گزارش شد. عدم دقیق به انجام سریع و اورژانسی نمونه CSF، غیر استاندارد بودن سانتریفوژ و تهیه اسمر، تکنیک نامناسب رنگ آمیزی گرم و عدم مهارت پرسنل فنی در تهیه و بررسی لام دلایل پایین بودن اسمر مثبت می باشد (۳۶).

در بررسی ما فقط ۱ درصد کشت نمونه های CSF مثبت بود. که می تواند به علت مصرف آنتی بیوتیک قبل از بررسی CSF و عدم بررسی باکتری های بی هوازی باشد. در صورت مصرف قبلی آنتی بیوتیک، استفاده از روش های جداسازی آنتی ژنی شاید کمک کننده باشد اما باید دانست که کاربرد این روش کمکی به تعیین حساسیت آنتی بیوتیکی ارگانیسم نمی کند (۲۳).

در مقایسه با مطالعه ما باکتری های بیماری زا در بررسی لاؤینگ (۳۳) اشرشیاکولی و استرپتوكوک گروه B بودند. که مهمترین عامل در منژیت باکتریایی نوزادی در کشورهای توسعه یافته هستند (۱۰ و ۱۱ و ۱۰ و ۵ و ۱۰). در بررسی و میوانیکی (۱۴) شایع ترین علل پنوموکوک، استرپتوكوک گروه B و هموفیلوس انفلوآنزا بود. ارگانیسم های شایع در بررسی گاشینگ نارد، استرپتوكوک گروه B، اشرشیاکولی بود. در بررسی اکبرزاده در بیمارستان کودکان تختی تهران، باکتری های نایسیریا منژیتیدیس، هموفیلوس انفلوآنزا تیپ b و استرپتوكوک پنومونیه به عنوان رایج ترین عوامل منژیت در کودکان گزارش شدند (۳۶).

در مطالعه یوسفی و همکاران که درسطح بیمارستان های آموزشی شهر همدان صورت گرفت، استرپتوكوک پنومونیه ۲۳/۹ درصد، استافیلوکوک اورئوس ۱۳/۱ درصد و اشرشیاکلی ۱۰/۹ درصد ترتیب بعنوان شایعترین عوامل منژیت در کودکان زیر ده سال بوده است (۳۷).

منژیت ایجاد شده توسط باکتری های گرم منفی روده ای در کودکان بویژه نوزادان بسیار شدید بوده و میزان مرگ و میر آن بیش از ۶۰ درصد می باشد. نتایج آنتی بیوگرام ارگانیسم های جدا شده از بیماران مبتلا به منژیت در این مطالعه با بررسی قناعت و همکاران تا حدودی همخوانی داشت (۳۸).

در کشورهای در حال توسعه کلبسیلا یکی از مهمترین عوامل منژیت نوزادی است

است. بررسی و پیگیری های نورولوژیک و شنوایی در تمامی نوزادان مبتلا ضروری است. اتخاذ تدابیری که باعث تشخیص و درمان سریعتر بیماری شود، باعث کاهش عوارض و پیش آگهی بهتر می گردد. برگزاری برنامه های آموزشی در خصوص عوارض داروهای مصرفی نیز مهم است. چرا که به این طریق عوارض کلیوی و شنوایی، کاهش می یابد. از طرفی مونیتور کردن سطح خونی داروها در کاهش عوارض نقش مهمی دارد. عوارض ناشی از عفونت منژ شامل اتوکسیسیتی و هیدروسفالی است. به این مطلب عوارض دارویی (اتوکسیسیتی و نفروتوکسیسیتی) را نیز باید اضافه نمود.

(۱۶ و ۷ و ۶). کلبسیلا، پسودوموناس و انتروباکتر به عنوان عوامل عفونت بیمارستانی شناخته شده اند که نسبت به بسیاری از آنتی بیوتیک ها مقاوم هستند. از جمله محدودیت های مطالعه شروع درمان آنتی بیوتیکی به صورت تجربی قبل از انجام LP و بررسی میکروبی CSF بود.

منتزیت نوزادی باکتریایی یکی از مهمترین و خطیرناک ترین بیماریهای مورد بررسی در طی دوره نوزادی است. با توجه به عدم تکامل دستگاه عصبی مرکزی در این دوره، بیماری دارای علائم خاص و به طبع آن مراقبت های خاص پزشکی است، همچنین احتمال ایجاد عوارض هم بیشتر

جدول شماره ۱ - فراوانی مطلق و نسبی فاکتورهای مستعد کننده در ابتلا به منتزیت باکتریایی نوزادی

ردیف	فاکتورهای مستعد کننده	تعداد	درصد
۱	و وزن کم هنگام تولد (LBW)	۵	۸۲/۲
۲	پاره شدن زود رس پرده های جنبی (PROM)	۳	۵۰
۳	کوربیوآمنیونیت	۳	۵۰
۴	عفونت ادراری مادر	۲	۳۳/۳
۵	تب مادر	۵	۸۳/۳

جدول ۲ - الگوی حساسیت آنتی بیوتیکی در باکتری های جدا شده از CSF نوزادان مبتلا به منتزیت باکتریایی

باکتری های جدا شده					
آنتی بیوتیک	کلبسیلا پنومونیه	انترو باکتر	اشرشیاکولی	پسودوموناس آنروژنیزا	استافیلوکوکوس ائورئوس
آپی سیلین	R	R	R	-	R
پیپراسیلین	-	R	-	R	-
وانکومایسین	S	-	-	-	-
سفوتاکسیم	-	-	S	R	S
سفتریاکسون	-	-	S	R	S
آمیکاسین	S	S	S	S	S
جنتامایسین	S	S	S	R	R
سیبروفلوكسازین	S	R	S	-	S
کلیندامایسین	R	-	-	-	R

S : حساس

R : مقاوم

- : انجام نشده است.

References

1. Moura-Ribeiro MVL, Diament A, Cypel S. Meningite bacteriana aguda no period neonatal. Neurologia infantil.3 th ed. Rio de Janeiro: Atheneu; 1996. 774-777.
2. Feigin RD. Bacterial meningitis in the newborn infant. Clin Perinatol 1977; 4:103-16.
3. Lawn JE, Cousens S, Zupan J. 4 million neonatal deaths: When? Where? Why? Lancet 2005, 365(9462):891-900.
4. Harvey D, Holt DE, Bedford H. Bacterial meningitis in the newborn:a prospective study of mortality and morbidity. Semin Perinatol 1999; Volume 23, Issue 3:18-25.
5. Airede Al. Neonatal bacterial meningitis in the middle belt of Nigeria. Develop Med and Child Neurology 1993;35:424-430.
6. Daoud AS, Al-Sheyyab M, Aby-Erteish F, Obeidat A, Ali AA, el-Shanti H. Neonatal meningitis in northern Jordan. J Trop Pediat 1996; 42:267-270.
7. Gebremariam A. Neonatal meningitis in Addis Ababa: a 10 year review. Annals Trop Paediatr 1998; 18:279-283.
8. Tiskumara R, Fakharee SH, Liu C-Q, Nuntnarumit P, Lui K-M, Hammoud M, et al. Neonatal infections in Asia. Arch Dis Child Fetal Neonatal Ed. March 2009;94:F144-8.
9. Thaver D, Zaidi AK. Burden of neonatal infections in developing countries: a review of evidence from community-based studies. Pediatr Infect Dis J. Jan 2009;28(1 Suppl):S3-9.
10. Feigin RD, McCracken GH, Klein JO. Diagnosis and management of meningitis. Pediatric Infect Dis J 1992; Volume 11, Issue 9:785-814.
11. Krebs VLJ, Costa GAM. Clinical outcome of neonatal bacterial meningitis according to birth weight. Arq. December 2007;65:1149-1153.
- 12 .Nelson JD, McCracken GH. Treatment of neonatal meningitis. *Pediatr Infect Dis J*. Jul 2005;24(7).
13. Berkley JA, Versteeg AC, Mwangi I, Lowe BS, Newton CR: Indicators of acute bacterial meningitis in children at a rural Kenyan district hospital. *Pediatrics* 2004, 114(6): 713-9.
14. Mwaniki Mk, Talbert AW, Njuguna P, English M, Were E, et al. Clinical indicators of bacterial meningitis among neonates and young infants in rural Kenya. *BMC Infectious Diseases* 2011, 11:301.
15. Hoque MM, Ahmed AS, Chowdhury MA, Darmstadt GL, Saha SK: Septicemic neonates without lumbar puncture: what are we missing? *J Trop Pediatr* 2006, 52(1):63-5.
16. Isaacs D. The management of neonatal meningitis. *Current Paediatrics* 2000;10:96-103.
17. Paul T Heath PT, Okike IO. Neonatal bacterial meningitis: an update. *Paediatrics and child health* 2010 ; Volume 20, Issue 11: 526-530 .
18. Krebs VLJ, Taricco JL. Risk factors for bacterial meningitis in the newborn .*Arq Neuropsiquiatr* 2004;62(3A):630-4.
19. Donohue O, Angel M, Pianezzi R. Newborn meningitis in critical care unit in Hospital Edgardo Rebagliati Martins in 1986-88. *Diagnóstico Peru* 1993;32(4/6):73-7.
20. Silva LPA , Cavalheiro LG, Queirós F, Nova CV , Lucena R. Prevalence of Newborn Bacterial Meningitis and Sepsis During the Pregnancy Period for Public Health Care System Participants in Salvador, Bahia, Brazil. *Brazil J Infect Dis* 2007;11:272-276.
21. Miura E. *Neonatal sepsis and meningitis*. In: Miura E. *Neonatologia: (Principles and Practice)*. Porto Alegre: Artes Médicas,189-95, 1991.

22. Mcpherson RA, Pincus MR. Henry's Clinical Diagnosis and Management by Laboratory Methods. 21th ed. New York: Elsevier ; 2007. 428-436.
23. Laving AMR , Musoke RN, Wasunna AO ,Revathi G . Neonatal bacterial meningitis at the newborn unit of Kenyatta national hospital. East Afr Med J 2003; 80:456-462.
۲۴. فرجی ، ل، اکبری، م، موسوی، م، خجسته، ا. ارزیابی وضعیت شنوایی در شیرخواران و کودکان مبتلا به منژیت در بیمارستان کودکان مفید به کمک آزمون پاسخهای برانگیخته شنوایی ساقه مغز. مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۸۳؛ شماره ۱۲۲-۱۳۲: ۳۹
26. Lacy MK,Klutman NE, Horvat RT , Zapantis A. Antibiograms: New NCCLS Guidelines,Development, and Clinical Application. Hosp Pharm 2004; 39: 542–553.
27. Musoke RN, Malenga GJ. Bacterial infections in neonates at Kenyatta National Hospital nursery. East Afr Med J 1984; Volume 61, Issue 12:909-916.
28. Kasirye-Bainda, E, and Musoke RN. Neonatal morbidity and mortality at Kenyatta National Hospital newborn unit.East Afr Med J 1992; 69:360-365.
29. Shattuck, K.E., and Chonmaitree. T. The changing spectrum of neonatal meningitis over a 15 year period. Clin Pediatr 1992; 31:130-136.
30. Wiswell TE, Baumgart S, Gannon CM. No lumbar puncture in the evaluation for early neonatal sepsis: will meningitis be missed? Pediatrics 1995; 95:803-806.
31. Benedict A, Newman N, Minich MN. Clinical outcomes of neonatal meningitis in very-low-birth-weight infants. Clin Pediatr 2001; 40:473-80.
32. Persson E, Trollfors B, Brandberg LL, Tessin I. Septicaemia and meningitis in neonates and during early infancy in the Göteborg area of Sweden. Acta Paediatr 2002;91:1087-92.
33. Kruse W, Abeche Mantovani A.Prenatal assistance . Porto Alegre: Editora Universidade, 181-90, 1992.
34. Hristeva, L, Bowler I, Booy, R. Value of cerebrospinal fluid examination in the diagnosis of meningitis in the newborn. Arch Dis Child 1993; 69:514-517.
35. Cheesbrough M. Collection, transport and examination of cerebrospinal fluid. In: Medical Laboratory Manual for Tropical Countries. Kent: Butterworths. 1985; 2:160-180.
۳۶. اکبرزاده، ع؛ نجاری، م. م. بررسی میزان فعالیت LDH مایع نخاع CSF در اطفال مبتلا به منژیت باکتریایی . ماهنامه پزشکی نبض، ۱۳۷۵؛ شماره ۹: ۱۶-۱۹.
۳۷. یوسفی مشعوف، ر؛ هاشمی، س. ح؛ شمس، ص. بررسی عوامل باکتریال منژیت کودکان و تعیین نتایج آنتی بیوگرام در شهر همدان. فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی لرستان، ۱۳۸۲؛ شماره ۱۷: ۳۱-۳۷.
۳۸. قناعت، ج؛ راشد، ط. بررسی اتیولوژیک منژیت های باکتریایی. مجله دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ۱۳۷۰؛ شماره ۳۸: ۳۰-۳۸.